

Dosarul nr. 2ra-1263/18

Prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul central (jud. V. Puica)

Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud. E. Palanciuc, V. Buhnaci, V. Clima)

ÎNCHEIERE

11 iulie 2018

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Oleg Sternioală
Iurie Bejenaru
Mariana Pitic

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de către Anatolii Jurcov,

în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de către Anatolii Jurcov, Igor Goriunov, Serghei Bejan, Mihail Mucuța și Mihail Atamanenco împotriva Departamentului Instituțiilor Penitenciare, intervenienți accesorii Casa Națională de Asigurări Sociale, Compania Națională de Asigurări în Medicină și Agenția Națională pentru Ocuparea Forței de Muncă cu privire la constatarea încălcărilor drepturilor sale, interzicerea discriminării și repararea prejudiciului moral,

împotriva deciziei din 14 martie 2018 a Curții de Apel Chișinău, prin care a fost respins apelul declarat de către Anatolii Jurcov și a fost menținută hotărârea din 29 septembrie 2017 a Judecătoriei Chișinău, sediul Central,

c o n s t a ț ă :

La data de 30 septembrie 2015 Anatolii Jurcov a depus cerere de chemare în judecată împotriva Departamentului Instituțiilor Penitenciare cu privire la Ministerului Justiției cu privire la constatarea încălcării drepturilor sale, restabilirea drepturilor sale și repararea prejudiciului moral.

În motivarea acțiunii reclamantul a indicat că, pârâțul, contrar prevederilor Legii nr. 121 din 25 mai 2012 cu privire la asigurarea egalității, prin tratament discriminatoriu, îi lezează dreptul la muncă, la asigurarea socială, la asistență medicală obligatorie, la primirea poliței de asigurare și dreptul la pensie.

A menționat că, drepturile enunțate sunt prevăzute de art. 14, 17 și 53 din Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, art. 16, 43 și 47 din Constituția RM, art. 3 lit. b) din Legea nr. 489-XIV din 08 iulie 1999 privind sistemul public de asigurări sociale, Legea nr. 156-XIV din 14 octombrie 1998 privind pensiile de asigurări sociale de stat, Legea nr. 1585-XIII din 27 februarie 1998 cu privire la asigurarea obligatorie de asistență medicală și art. 2, 4 lit. a)-e) și 8 lit. b) și c) din Legea cu privire la asigurarea egalității. Or, actele enunțate interzic limitarea drepturilor la asigurare socială și medicală și dreptului la muncă.

A susținut că, inițial, în legătură cu încălcările menționate, a depus la Departamentul Instituțiilor Penitenciare o cerere în temeiul Legii cu privire la asigurarea egalității, însă problemele nu au fost soluționate.

A solicitat constatarea încălcării drepturilor sale la muncă, la asigurarea socială, la asistență medicală obligatorie, la primirea poliței de asigurare și la pensie, interzicerea discriminării și repararea prejudiciului moral în sumă de 33000 de Euro.

Prin încheierea din 23 mai 2016 a Judecătoriei Botanica, mun. Chișinău au fost atrași în proces Casa Națională de Asigurări Sociale, Compania Națională de Asigurări în Medicină și Agenția Națională pentru Ocuparea Forței de Muncă în calitate de intervenienți accesorii.

La data de 27 iulie 2016 Igor Goriunov, Serghei Bejan, Mihail Mucuța și Mihail Atamanenco au depus cereri de atragerea în proces în calitate de coreclamanți.

Prin încheierea protocolară din 24 octombrie 2016 a Judecătoriei Botanica, mun. Chișinău au fost admise cererile depuse de către Igor Goriunov, Serghei Bejan, Mihail Mucuța și Mihail Atamanenco de intervenire în proces în calitate de coreclamanți.

Prin încheierea din 01 noiembrie 2016 a Judecătoriei Botanica, mun. Chișinău a fost încetat procesul.

Prin decizia din 14 februarie 2017 a Curții de Apel Chișinău a fost admis recursul declarat de către Anatolii Jurcov, Mihail Mucuța, Serghei Bejan, Mihail Atamanenco și Igor Goriunov, a fost casată încheierea primei instanțe și a fost restituită cauza spre rejudecare în primă instanță.

Prin hotărârea din 29 septembrie 2017 a Judecătoriei Chișinău, sediul Central acțiunea depusă de către Anatolii Jurcov, Mihail Mucuța, Serghei Bejan, Mihail Atamanenco și Igor Goriunov a fost respinsă ca neîntemeiată.

Prima instanță și-a argumentat concluzia prin faptul că, reclamanților nu le-a fost încălcat dreptul de a munci în cadrul penitenciarului, or, acest drept este recunoscut condamnaților, însă din motive obiective, administrația nu le poate oferi munci, care pot fi efectuate în celule și ateliere special amenajate.

Totodată, prima instanță a reținut că, deținuții beneficiază de dreptul la pensie, însă acordarea acesteia este precedată de îndeplinirea condițiilor prevăzute de lege pentru stabilirea pensiei și depunerea unei cereri către administrația penitenciarului.

Prima instanță a mai reținut că, reclamanții beneficiază de dreptul la asistență medicală, care este garantată de lege, însă careva probe, care să ateste faptul că ei au avut nevoie de asistență medicală și instituția penitenciară nu le-a acordat-o în mod corespunzător, nu se atestă la materialele dosarului.

Analizând elementele existente cumulativ, care atestă faptul discriminării, prima instanță a concluzionat că, drepturile la muncă, la asigurarea socială, la asistență medicală obligatorie, la primirea poliței de asigurare și la pensie invocate de către reclamanți nu pot fi similare cu cele ale persoanelor aflate în libertate, primii fiind persoane condamnate și se supun unui regim și tratament special, iar în comparație cu alți condamnați, nu a fost stabilit că, aceștia sunt discriminați.

Prin decizia din 14 martie 2018 a Curții de Apel Chișinău a fost respins apelul declarat de către Anatolii Jurcov și a fost menținută hotărârea primei instanțe.

La data de 02 mai 2018 Anatolii Jurcov a declarat recurs împotriva deciziei

instanței de apel, solicitând admiterea acestuia, casarea deciziei instanței de apel și hotărârii primei instanțe și emiterea unei noi hotărâri.

În motivarea recursului a indicat că, nu este de acord cu decizia instanței de apel și hotărârea primei instanțe, deoarece au fost încălcate și aplicate eronat normele de drept material, precum și au fost încălcate normele de drept procedural.

A menționat că, instanțele judecătorești nu s-au pronunțat asupra tuturor motivelor invocate de către el.

Prin referința depusă la data de 03 iulie 2018 Compania Națională de Asigurări în Medicină a solicitat respingerea recursului ca neîntemeiat.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Curtea de Apel Chișinău a pronunțat decizia contestată la data de 14 martie 2018, dar date care ar confirma recepționarea acesteia de către recurent lipsesc la dosar.

Astfel, recursul, declarat la data de 02 mai 2018, este în termen.

Examinând temeiurile recursului în raport cu materialele cauzei civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că, recursul este inadmisibil din următoarele motive.

În conformitate cu art. 432 din Codul de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească:

- a) nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată;
- b) a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată;
- b¹) a aplicat o lege care a fost declarată neconstituțională;
- c) a interpretat în mod eronat legea;
- d) a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

Se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care:

- a) cauza a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei;
- b) cauza a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată;
- c) în judecarea cauzei au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului;
- d) instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces;
- e) în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată;
- f) hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

Săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră

că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Temeiurile prevăzute la alin. (3) se iau în considerare de către instanță din oficiu.

În conformitate cu art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4);

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că, recursul declarat de către Anatolii Jurcov nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Prin urmare, argumentele invocate în recurs nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel, respectiv, nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se numai legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție menționează și faptul că, procedura admisibilității constă în verificarea faptului dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție relevă că, conform jurisprudenței CEDO, recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Rebai și alții contra Franței, 25 februarie 1995), pe când în recursul declarat de către Anatolii Jurcov, asemenea aspecte nu se regăsesc.

Astfel, din considerentele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de către Anatolii Jurcov ca inadmisibil.

În conformitate cu art. 269-270, 431 alin. (2), 433 lit. a), art. 440 alin. (1) CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

dispune:

Recursul declarat de către Anatolii Jurcov se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Oleg Sternioală

judecătorii

Iurie Bejenaru

Mariana Pitic